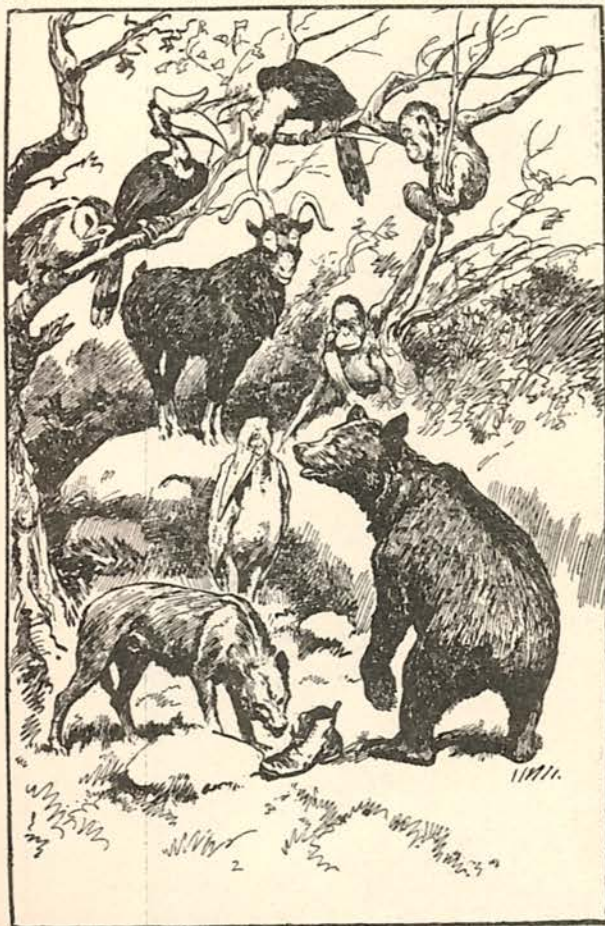

ЧОВЪШКАТА ОБУВКА

(Приказка — за дѣца).

Въ една гѣста гора, кждѣто живѣли само диви звѣрове, имало една човѣшка обувка.

Какъ е попаднала тамъ, не мога да кажа. Никакъвъ човѣкъ не е влизалъ въ гората; поне

дивитѣ звѣрове не сж виждали такъвъ прѣзъ цѣлия си животъ.

А обувката била тамъ и, когато звѣроветѣ я видѣли, събрали се всички наоколо да приказватъ за нея.

Макаръ че никога по-напрѣдъ не сж виждали такава нѣщо, тѣ всички били увѣрени, че знаятъ, какво е.

Баба меца се изстѣпила напрѣдъ и рекла: — О, азъ го зная, какво е. Това е, безъ друго, кората отъ плода на нѣкое голѣмо дърво. Ето нѣ вижте, — и тя посочила подметката на обувката.

— Съвсѣмъ не, — казалъ вѣлкътъ. — Това е нѣщо като гнѣздо. Ето дупката, прѣзъ която птичката е влизала вжтрѣ, а ето и дѣното, кждѣто тя си е мѣтила яйцата и отглеждала малкитѣ си. Разбира се, това е така!

— Не, не е! — казала козата. — Какъ можете да бждете толкозь глупави! Погледнете този дългъ коренъ, — и тя посочила връвѣта на обувката. — Това, безъ друго, е коренътъ на нѣкое растение.

Така тѣ си приказвали, докато лека-полека започнали да се сърдятъ и каратъ помежду си.

— Ако позволите. — обадила се една стара кукумявка, която мѣлчливо седѣла на близното дърво — азъ бихъ могла да ви кажа, какво е това. Азъ съмъ бивала въ една страна, кждѣто има много повече такива нѣща. Това е обувка на нѣкой човѣкъ.

— Какво? извикали всичкитѣ звѣрове и птици. — Какво е човѣкъ? Какво е обувка?

— Човѣкътъ — отвърнала кукумявката — е нѣщо съ два крака, но безъ пера. Той може да ходи, да яде, да говори като насъ и може да прави още много работи повече отъ насъ.

— Не е истина — извикали звѣроветѣ. — Какъ той съ два крака може да прави повече работи отъ насъ, които имаме по четири крака. Това е лъжа.